

Vinta uito de xaneiro
que agora veume a memoria
pra que me oídes todos
imos prinsipiala historia.

Aquí tamos os ghalleghos,
falamoh de corasón,
que tamos todos contentos
que s' acabou a ración (*racionamento*).

Cando había pouco aceite
e n' había con qué xantare
fasíane laradas de lume
e o bolo trah do lare.

Deixémolo tempo vello,
díghocho de corasón,
ahora imos bucare
que xa se veste pantalón.

Eu xa iandoven descalo,
e pasei muito traballos.
E dempois fun a Carnés
comprar un sapatos vellos
e atopeinos de seghunda ves.

A moda que hai aghora:
ó que tén a perna torta
tén a casa por barrer
e bot' ò pote na porta.

Vamos desir outra cousa
que se me acorda outra ves
vámoslle dalo prinsipio
a este lughar de Carnés.

Neste lughar hai treh mosas
a nai é a patrona
por onde quiera que vaian,
de putas teñen a sona.

Cheghaban os mariñeiros
anque for' à noite escura,
para que lle laven a roupa
e fasela limpadura.

E cando viñan do monte
taba ò caldo sin fasere,
os probes homes choraban
que non había que comere.

A muller collía os potes
e poñíase a lavala lousa,
e para qu' o home non chore
reghalall' aquela cousa.

Aquela cousa na quere
porque o home n' é capás
que aínda tá sin almorsar
e o probe non tén solás.

Rapaciñah do meu tempo,
rapai ese voso Xoán,
eu rapein o meu antonte
doume dúas libras de lan.

Pasei pola túa porta
baixei os pantalóns
e mirein polo teu cabaso,
esta cheo de ghorrións.

Nesa aldea de Carballo
vindes hastra Malpeghilde
condenados por traballo.

Non che vimos por traballo
nin por ghana de comer,
vimos por facelas obras
que ti non sabes facer.

Pa correr ós da montaña
non presiso pau nin vara,
que m' abastan cuatro pelos
que me naseron na cara.

Vaite d' aí pioloso
non me téis tantos piollos,
vén o vento do nordés
e vains encher a todos.

Ahí vén ó torto de Prado
dábanll' a iagua nun balde
coma se fora un cabalo.

Que son torto xa o seín
pero na terra dos cegos
quen ten un ollo é un rei.

Cághome en Dios de Castelo
e for' ò Espírito Santo
e en tod' òs da montaña
se me andan jodendo tanto.

Pasein a ponte Constante
non a pasein por ladrón,
paseina por ir ás mosas
aló a Corcubión.